

РЕШЕНИЕ

№ 642

гр. Пловдив, 13.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛОВДИВ, III НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на десети март през две хиляди двадесет и трета година в
следния състав:

Председател: Силвия Л. Алексиева

при участието на секретаря Жулиета П. Колева
като разгледа докладваното от Силвия Л. Алексиева Административно
наказателно дело № 20225330207045 по описа за 2022 година
за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 59 и сл. от ЗАНН.

Образувано е по депозирана жалба срещу електронен фиш серия К № 6391646,
издаден от ОД на МВР Пловдив, с който на Г. Н. Г. с ЕГН ***** на основание чл.
189, ал. 4 вр. чл. 182, ал. 1, т. 2 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП) е
наложено административно наказание – глоба в размер на 50 лева за нарушение на чл.
21, ал. 1 от ЗДвП.

В жалбата се твърди незаконосъобразност на фиша поради неясно описание на
местонарушението, и евентуално допуснати нарушения по процедурата по
установяване на нарушението. В съдебно заседание жалбоподателя не се явява,
представлява се от процесуален представител, който поддържа аргументите в жалбата
и посочва недостатъчни реквизити в протокола по чл. 10 от Наредбата, с които
аргументира съществени процесуални нарушения, които влекат незаконосъобразност
на електронния фиш.

Въззиваемата страна взима писмено становище за законосъобразност на
атакувания фиш. Не се представлява в съдебно заседание.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства поотделно и в
тяхната съвкупност, намира и приема за установено следното:

Жалбата се явява процесуално допустима, като подадена в предвидения законов
срок, от легитимирана страна, срещу акт, подлежащ на обжалване.

От фактическа страна съдът установи следното:

На 27.09.2022 г. в 14:47 ч. в гр. Пловдив, Пловдив-юг № 382К, в посока от юг
към север, при отчетен толеранс на измерената скорост от минус 3 km/h МПС, лек
автомобил марка „Тойота“, модел „Корола“, с рег. № **** се е движил със скорост от
50 km/h, като е превишил максимално допустимата с 11 km/h и това е установено с
АТСС ARH CAM S1 № 11743са. Електронният фиш е издаден на жалбоподателя Г. Г.,
в качеството му на законен представител на дружеството собственик на автомобила, а

именно „Атик“ ООД.

Установява се, че автоматизирано техническо средство ARH CAM S1 № 11743са да е одобрено средство за измерване от 07.09.2017 г. със срок на валидност до 07.09.2027 г. Същото е минало периодична техническа проверка на 17.05.2022 г., като е издаден протокол от проверка № 64-СГ-ИСИС от същата дата.

Въз основа на установеното е издаден електронен фиш серия К 6391646.

Описаната и възприета фактическа обстановка се установява и от писмените доказателства по делото – снимков материал от автоматизираното техническо средство, ведно със софтуерна разпечатка, удостоверение за одобрен тип средство за измерване № 17.09.5126 на БИМ, протокол за проверка № № 64-СГ-ИСИС/17.05.2022 г. на ГД „Мерки измервателни уреди“, протокол за използване на АТСС рег. № 432р-21813/27.09.2022 г., разпечатка на фиш серия К № 6391646, разпечатка от база данни за собственост на автомобил, снимка за местоположението на АТСС, писмо от Община Пловдив, район Южен за наличието на адрес Пловдив-юг, № 382К както и схема на процесния участък.

От правна страна съдът намира следното:

На базата на всички събрани по делото писмени доказателства, съдът е на становище, че правилно е квалифицирано поведението на жалбоподателя като нарушение на посочената разпоредба на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП. Посочената норма гласи, че при избиране скоростта на движение на водача на пътно превозно средство е забранено да превишава определените по-долу стойности на скоростта в km/h, като в населено място за ППС от категория В се предвижда скорост от 50 km/h. От обективна и субективна страна жалбоподателят е осъществил всички съставомерни признаци на нарушението.

Безспорно установено е, че на 27.09.2022 г. в 14:47 ч. лек автомобил марка „Опел“, модел марка „Тойота“, модел „Корола“, с рег. № **** се е движил със скорост от 61 km/h, в рамките на населено място гр. Пловдив, Пловдив-юг, № 382К, посока от юг към север, като е превишил максимално допустимата скорост с 11 km/h. Тази скорост е определена при отчитането на толеранс от 3 км./ч., колкото би могла да бъде грешката на АТСС в полза на нарушителя.

Установява се и не се спори, че лицето на което е издаден електронния фиш е законния представител на дружеството собственик на автомобила. Същият не се е възползвал от правото си да посочи ползвател на автомобила, на когото да се издаде електронен фиш.

Извършвайки деянието предмет на издадения фиш, нарушителят виновно не се е съобразил с правилата за поведение, като е съзнавал общественотоопасния характер на деянието си, предвиждал е общественотоопасните последици и е целял тяхното настъпване, като е управлявал МПС с 11 км/ч над допустимото и по този начин е извършил деянието си с пряк умисъл.

Съдът намира че мястото на нарушението е абсолютно точно идентифицирано, включително посока на движение. Описанието не създава съмнение относно местоположението и видно от представената снимка описаното в електронния фиш местоположение абсолютно съвпада със зададеното в АТСС. В този смисъл това възражение е неоснователно. Наличен е не само адрес, а и координати на разположението на АТСС и това, че на нарушителя този адрес не е бил известен не е процесуално нарушение, доколкото същият е установяем и при минимални усилия същият би могъл да го узнае. Доколкото е абсолютно правилно определен и коректно посочен, не се налага установяването му едва във въззивната фаза на процеса или тълкуването на текста на електронния фиш и в този смисъл електронния фиш не е опорочен.

По наказанието:

Законосъобразно е определена и административната санкция, която следва да понесе нарушителят - глоба в размер от 50 лв., съобразно разпоредбата на чл. 182, ал. 1, т. 2 от ЗДвП, доколкото тя отговаря на допуснатото нарушение за превишаване на скоростта на движение в диапазона между 11 и 20 km/h. Размерът на глобата е фиксиран, поради което и същият не подлежи на каквато и да било преценка от страна на съда.

Съгласно разпоредбата на чл. 189з от ЗДвП за нарушенията по този закон не се прилагат чл. 28 и 58г от Закона за административните нарушения и наказания, поради което обсъждането на „маловажен случай“ е безпредметно.

Относно приложението на процесуалните правила:

Съдът след запознаване с приложения по дело електронен фиш и доказателства намира, че последният отговаря на формалните изисквания на чл. 189, ал. 4 от ЗДвП за съдържание и материалната компетентност на административнонаказващия орган, издал го.

При съставянето му не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да водят до опорочаване на административнонаказателното производство по налагане на наказание. Електронният фиш е издаден при спазване на императивните изисквания на закона, по съставения образец и не създава неяснота относно нарушението, която да ограничава право на защита на жалбоподателя, като съдържа подробно описание на обстоятелствата при извършването му, от значение за съставомерността му и за параметрите на вмененото нарушение. Правилно е отчетен установеният толеранс от 3 km/h. На приложената към фиша снимка е посочена измерената скорост, отчетена преди толеранса, ограничението на скоростта, посоката на движението и мястото на нарушение и координатите му.

Съгласно чл. 189, ал. 4 от ЗДвП във вр. чл. 3 от Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015 г. /Наредбата/ за установените от АТСС нарушения на правилата за движение по пътищата се издават електронни фишове. Разграничават се три хипотези на установяване и заснемане на нарушения с АТСС: 1) от статични АТСС; 2) от мобилни АТСС временно разположение на участък от пътя; и 3) от мобилни АТСС, прикрепени към превозно средство.

Процесният случай е от втората група мобилни АТСС временно разположени на участък от пътя. То се характеризира с винаги автоматизиран контрол, без значение дали се извършва в присъствието или отсъствието на контролен орган, т.е. независимо от него, тъй като такъв не участва в процеса по установяване на нарушението. След установяване и заснемане на нарушението, електронен фиш за налагане на глоба в размер, определен за съответното нарушение, се издава в отсъствието на контролен орган и на нарушител. Този законодателен подход, въвежда изключение от общия ред за реализиране на административнонаказателна отговорност - в присъствието на нарушителя. Следователно електронният фиш, по силата на закона, представлява не изявление на определен орган, а електронно такова, записано върху съответния носител, за формалната законосъобразност на което е достатъчно да е изготвено чрез въведени по съответния ред автоматизирани технически средства или системи, при спазване на изискванията за тяхното използване.

В чл. 9 от Наредбата е посочено, че контролният орган може да включва автоматизираното техническо средство или система, да извършва необходимите първоначални настройки за започване на автоматизирания контрол и поставя начало на работния процес, също така може да осъществява наблюдение за функционирането на уреда или да осъществява регулиране и подпомагане на движението, както и контрол за спазване правилата за движение и лед изтичане на времето за контрол служителят изключва автоматизираното техническо средство или система. В този смисъл контролният орган не участва в самото установяване на нарушението.

За да е законосъобразно използването на техническото средство следва да са налице следните условия, които въвежда Наредба № 81213-523 от 12.05.2015 г. след изменението с ДВ бр. 6 от бр. 16.01.2018 г.: използваното техническо средство да е от одобрен тип; техническото средство да е вписано в Българския институт по метрология; техническото средство да е преминало през първоначална и последваща метрологична проверка; при контрол на въведено с пътен знак ограничение на скоростта мястото за разполагане на АТСС се определя така, че АТСС да извършва измерване след навлизане на превозното средство в зоната с ограничение на скоростта или да има общо правило за скоростта в населени места; да са спазени изискванията на чл. 10, ал. 1 от Наредба № 81213-532/12.05.2015 г. като надлежно е попълнен Протокол за използване на Автоматизирано техническо средство или система.

При конкретният вид АТСС, а именно такова, временно разположено на определен участък от пътя, наредбата въвежда и изискването да има снимка на местоположението на АТСС. Съдът намира, че представената от въззиваемата страна снимка изпълва това условие, като не създава съмнение за разположението на АТСС ARH CAM S1 № 11743са, доколкото видно от попълнение протокол по чл. 10 от Наредбата същото е било в употреба 1 час на посоченото място.

В случая са налице всички кумулативно изисквани условия, които се посочиха по-горе. Представено е удостоверение за одобрен тип средство за измерване, с вписан № 5126 в регистъра на одобрените за използване типове средства за измерване, преминало е последваща техническа проверка и нарушението е извършено в срока на валидност. Спазени са изискванията на чл. 10, ал. 1 от Наредбата, за което е попълнен протокол за използване на АТСС, който съдът намира за коректно попълнен и че при съставянето му не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. В него е посочено вида АТСС и неговия номер, което съответства на снимковия материал и отбелязването във фиша, датата на ползването му, точното местоположение, ограничението на скоростта на контролирания участък, посоката на задействане на АТСС, статичността на режима на измерване, началото и края на работата по час и минута и номерата на установените нарушения между които е и този на представеното снимково изображение.

Не се установява твърдяната анонимност на лицето приело протокола – това е служителя С. Б., а лицето проверил същият е гл. инсп. А. С. – *** на 01 РУ при ОД на МВР Пловдив, поради което това възражение за допуснато съществено нарушение на процесуалните правила не се споделя от съда доколкото не е посочен само подпис.

На следващо място е необходимо да се отбележи, че контролът с мобилно АТСС временно разположено на участък от пътя (т.е. статично) винаги е автоматизиран, без оглед присъствието или отсъствието на контролен орган в момента на неговото извършване, доколкото самият контролен орган не участва в процеса по установяване на нарушението чрез каквито и да било действия и субективни възприятия. В този смисъл процесното АТСС функционира автоматизирано в отсъствието на контролен орган и непосочването на лицето разположило АТСС на пътя се явява несъществено процесуално нарушение. Законодателят е въвел изискване за отсъствие на контролен орган и нарушител при издаване на електронния фиш, а не при установяване и заснемане на нарушението. Присъствието на контролен орган е с цел въвеждане на техническото средство в работен режим съгласно чл. 9, ал. 2 от Наредбата, без възможности за въздействие върху измерването, регистрирането и записването на нарушението, която дейност се осъществява автоматично. Доказателства за намеса на полицейските служители в процеса на работа на мобилната система не са представени и поради това личността и компетентността на служителя се явяват ирелевантни. (така Решение № 2199 от 17.11.2021 г. по к. адм. н. д. № 2169 / 2021 г. на XIX състав на Административен съд - Пловдив, Решение № 2220/19.11.2021 год.на Административен

съд - Пловдив, XXII състав, КАНД № 2223/ 2021 год Решение № 1516 от 16.07.2021 г. по к. адм. н. д. № 1297 / 2021 г. на XXI състав на Административен съд – Пловдив)

По отношение на непопълването на реквизита начало и край на участъка съдът намира, че доколкото се касае за нарушение извършено в стационарен режим на движение то не се дължи попълване на този реквизит, тъй като е отбелязано в протокола, че той се попълва единствено при режим на измерване „Д“, т.е. когато АТСС измерва скоростта на автомобилите в докато е поставено в служебно МПС, което също се движи. (така Решение № 1308 от 24.06.2021 г. по к. адм. н. д. № 1241 / 2021 г. на XXIV състав на Административен съд – Пловдив).

Неотносимо към настоящия казус е и непопълването на реквизита „номер на служебен автомобил“ доколкото се касае за АТСС, което не е прикрепено към него, а се поставя на участък от пътя независимо от служебния автомобил. (Решение № 1751 от 29.09.2021 г. по к. адм. н. д. № 1365 / 2021 г. на XXVI състав на Административен съд – Пловдив)

По направеното възражение за разгласяване на местата за контрол, съдът намира следното:

Правно ирелевантни за казуса са показателите, съобразно които административния орган е определил мястото за контрол с АТСС и как е планирано използването им. Касае се за упражняване на правомощия в обхвата на оперативната самостоятелност на специализираната администрация, а дали същите са приложени според правилата на чл. 6, ал. 2 и чл. 15, ал. 2 от Наредбата е без значение за законосъобразността на издадения електронния фиш. (Решение № 2299 от 24.11.2021 г. по к. адм. н. д. № 1808 / 2021 г. на XXI състав на Административен съд - Пловдив, Решение № 2538 от 17.12.2021 г. по к. адм. н. д. № 2809 / 2021 г. на XXIV състав на Административен съд - Пловдив, Решение № 2500 от 16.12.2021 г. по к. адм. н. д. № 2228 / 2021 г. на XIX състав на Административен съд – Пловдив, Решение № 1516 от 16.07.2021 г. по к. адм. н. д. № 1297 / 2021 г. на XXI състав на Административен съд – Пловдив). Решение № 250 от 08.02.2021 г. по к. адм. н. д. № 2891 / 2020 г. на XX състав на Административен съд – Пловдив, Решение № 2454 от 20.12.2022 г. по к. адм. н. д. № 1611 / 2022 г. на XXIV състав на Административен съд – Пловдив), поради което и не може да се сподели от настоящия съдебен състав и твърдението, касаещо неспазване на разпоредбата на чл. 91, ал. 1, т. 2 във връзка с ал. 3 от ЗМВР. Необходимо е да се посочи, че сочената разпоредба не съдържа императивно задължение за полицейските органи да извършат фактическо действие, пряко произтичащо от закона по смисъла на закона, а предвижда само една допълнителна възможност за използване на средствата за явно наблюдение при осъществяване на тяхната дейност. Нещо повече, институтът на "електронния фиш" е въведен с изменението и допълнението на ЗДВП, направено с бр. 10 от 2011 г. на ДВ, а съгласувано с него са изменени и други закони, вкл. и ЗАНН, като съгласно разпоредбата на чл. 85а от ЗАНН, доколкото в този закон няма особени правила за административнонаказателния процес при нарушения, установени с техническо средство или система съгласно чл. 39, ал. 4, се прилагат разпоредбите на Закона за движението по пътищата. Нито в ЗАНН обаче, нито в ЗДВП е въведено задължение за разгласяване използването на АТСС, поради което и липсата му, не може да се приеме за допуснато процесуално нарушение, още по-малко пък съществено такова. (Така Решение № 2151 от 23.11.2022 г. по к. адм. н. д. № 1903 / 2022 г. на XXIV състав на Административен съд - Пловдив, Решение № 2149 от 23.11.2022 г. по к. адм. н. д. № 1830 / 2022 г. на XXIV състав на Административен съд - Пловдив, Решение № 2074 от 17.11.2022 г. по к. адм. н. д. № 2319 / 2022 г. на XIX състав на Административен съд – Пловдив). С изменението на чл. 165 от ЗДВП, обн. в ДВ, бр. 54 от 05.07.2017 г., т. 8 на ал. 2 е отменена и с това е отпаднало законовото изискване контролните органи да обозначават чрез поставянето на пътни знаци на

участъка от пътя, на който се осъществява контрол по спазването на правилата за движение чрез АТСС, съотв. да го оповестяват чрез средствата за масово осведомяване или на интернет страницата на МВР.

Не е нарушена и разпоредбата на чл. 39, ал. 4 от ЗАНН. Съгласно посочената норма „За случаи на административни нарушения, установени и заснети с техническо средство или система, в отсъствие на контролен орган и нарушител, когато това е предвидено в закон, овластените контролни органи могат да налагат глоби в размер над необжалваемия минимум по ал. 2, за което се издава електронен фиш.“

Използваната формулировка в чл. 39, ал. 4 от ЗАНН и най-вече изразът „могат да налагат глоби в размер над „необжалваемия минимум“ по ал. 2“ е юридически непрецизна, най-малкото доколкото в чл. 39, ал. 2 от ЗАНН (във всичките ѝ редакции) никога не се е съдържало правило, че налагани глоби под определен размер принципно не подлежат на обжалване. Подобно правило до обявяването му за противоконституционно с Решение на Конституционен съд № 1 от 2012 г. (ДВ, бр. 20 от 2012 г.) се е съдържало в съвсем различни разпоредби –чл. 59, ал. 3 от ЗАНН и чл. 189, ал. 13 от ЗДвП. Нещо повече, тези разпоредби не действат и в обективното право към настоящия не съществува необжалваем минимум на парична санкция, само поради размерът ѝ.

Всъщност необжалваемостта на квитанциите по чл. 39, ал. 1 от ЗАНН и на фишовете по чл. 39, ал. 2 от ЗАНН произтича не от размера на налаганата глоба, а от волята на наказвания субект, който приема както извършеното нарушение, така и размера на наложеното административно наказание. В този смисъл, в чл. 39, ал. 3 от ЗАНН изрично е посочено, че „... ако нарушителят оспори нарушението или откаже да плати глобата, за нарушението се съставя акт съгласно разпоредбите на този раздел...“. От тук следва да се изведе и друг извод за непрецизността на законодателя, използвал съчетанието „необжалваем минимум“. Последното зависи още и от волята на контролния орган, на който разпоредбата на чл. 39, ал. 4 от ЗАНН предоставя възможност да наложи глоба с фиш, но не и задължение да го стори. Затова и необжалваемостта по посочената разпоредба следва се разбира в контекста на съгласието на нарушителя с извършеното от него нарушение, а не с размера на глобата.

Неясната формулировка на чл. 39, ал. 4 от ЗАНН налага да се тълкува волята на законодателя, която е видна при съобразяване на мотивите към законопроекта за изменение и допълнение на ЗДвП, с който едновременно са въведени, както института на електронния фиш, така и нормата на чл. 39, ал. 4 от ЗАНН. В мотивите изрично е посочено, че недостатък на съществуващата нормативна уредба към 2011г. е, че предвижда възможност при административни нарушения, установени и заснети с техническо средство или система контролните органи да използват облекчен ред за санкциониране на дееца чрез фиш, само ако нарушението представлява маловажен случай и размера глобата е до 50 лева; че тази нормативна уредба не отговаря на обществената необходимост от ефективна борба с нарушенията на ЗДвП; и че целта на законопроекта е да предвиди възможност овластените за това контролни органи да налагат глоби с фиш над размерите, до които това е било възможно до този момент.

От гореизложените мотиви е очевидна законодателната воля - нормата на чл. 39, ал. 4 от ЗАНН да предостави възможност контролните органи да санкционират нарушителите по опростената процедура (в случая с електронен фиш), дори размера на наложената глоба да надхвърля 50 лева (с каквото правомощия до този момент те не са разполагали). Нормата обаче по никакъв начин не ограничава възможността електронен фиш да се издава и когато се налагат глоби по-малки или равни на 50 лева.

Посочената законодателна воля е ясна и при систематично тълкуване на чл. 39, ал. 4 от ЗАНН с останалите законодателни промени, осъществени със същия законопроект и обнародвани в същия брой на ДВ, бр. 10 от 2011 г.

Така с пар. 10 от ПЗР на ЗИД на ЗДвП (ДВ, бр. 10 от 2011 г.) е извършена промяна в чл. 59, ал. 3 от ЗАНН, като след думата „постановления“ са добавени и думите „и електронните фишове“, като нормата е придобила редакцията, че „Не подлежат на обжалване наказателните постановления и електронните фишове, с които е наложена глоба в размер до 10 лева включително.“ Същевременно с пар. 8 от същия ЗИД на ЗДвП е предвидено, че досегашната алинея 5 на чл. 189 от ЗДвП става ал. 13, като след думата „постановления“ се добавя „и електронни фишове“ и гласи, че „Не подлежат на обжалване наказателни постановления и електронни фишове, с които е наложена глоба до 50 лв. включително“.

Със същия параграф са създадени нова ал. 4 на чл. 189 от ЗДвП, в която е дадена общата уредба на електронния фиш, и нова ал. 10 на чл. 189 от ЗДвП, в която изрично е посочено, че влизат в сила електронните фишове, които не подлежат на обжалване; не са обжалвани в срока по ал. 8; или са обжалвани, но са потвърдени или изменени от съда.

Ако волята на законодателя бе, че контролните органи нямат възможност да издават електронни фишове на стойност до 50 лева, то същият нямаше изрично да посочи в чл. 189, ал. 10 от ЗДвП, че влизат в сила електронните фишове, които не подлежат на обжалване и изрично да уточни в чл. 59, ал. 3 от ЗАНН, че не подлежат на обжалване електронните фишове, с които е наложена глоба до 10 лева включително, а в чл. 189, ал. 13 от ЗДвП, че не подлежат на обжалване електронни фишове на стойност до 50 лв., включително.

Налице е и още едно самостоятелно основание да не се препятства налагането на глоби на стойност 50 лева с електронен фиш. Съгласно актуалната редакция на чл. 189, ал. 14 от ЗДвП „За неуредените в този закон случаи по съставянето на актовете, издаването и обжалването на наказателните постановления и фишове и по изпълнението на наложените наказания се прилагат разпоредбите на Закона за административните нарушения и наказания“.

Под фишове по смисъла на същата разпоредба следва да се има предвид именно „електронните фишове“, което е видно от систематичното място на посочената алинея – в чл. 189 от ЗДвП, който урежда електронните фишове, за разлика от чл. 186 от ЗДвП, който урежда обикновените фишове.

От изричния текст на чл. 189, ал. 14 от ЗДвП, изменен с пар. 36 на ЗИД на ЗДвП (ДВ, бр. 101 от 2016 г., в сила от 21.01.2017 г.), може да се заключи, че по нарочната законодателна воля след бр. 101 на ДВ от 2016 г. материята на издаването, обжалваемостта и съдържанието на електронните фишове е на ново уредена спрямо изменението на чл. 39, ал. 4 от ЗАНН от 2011 г.

Нормата на чл. 189, ал. 14 от ЗДвП в актуалната си редакция е по-нов закон от разпоредбите на ЗАНН, уреждащ същия кръг обществени отношения, поради което следва да се приеме, че мълчаливо я дерогира, а оттам и правилата на ЗДвП са специални спрямо тези на ЗАНН. В този смисъл след измененията на чл. 189, ал. 14 от ЗДвП, не съществува съмнение, че забрана за издаване на електронни фишове на стойност 50 лева не произтича нито от чл. 39, ал. 4 от ЗАНН, нито от специалния закон ЗДвП, който в нито една своя разпоредба не ограничава възможността да се издават такива в зависимост от размера на налаганата глоба.

В смисъл че не съществува законова пречка да се издават електронни фишове за глоба в размер на 50 лева са Решение № 382/9.3.2022 г. на Административен съд Пловдив, XXVI касационен състав по КАНД № 3244 по описа на съда за 2021 г., Решение № 404 от 10.03.2022 г. по к. адм. н. д. № 3246/2021 г. на XX състав на Административен съд – Пловдив, Решение № 2120 от 10.11.2021 г. по к. адм. н. д. № 2219/2021 г. на XXVI състав на Административен съд - Пловдив, Решение № 2567 от 22.12.2021 г. по к. адм. н. д. № 2948/2021 г. на XX състав на Административен съд –

Пловдив. В същия смисъл е и съдебната практика на административните съдилища в страната. Служебно известна е съдебната практика на АС Пловдив в обратния смисъл, но същата вече не се споделя от настоящия съдебен състав.

По посочените съображения следва да се приеме, че към административнонаказателната отговорност правилно е привлечено виновното лице за безспорно установено нарушение, а и са спазени задължителните формални изисквания за използването на АТСС съгласно действащата законова регламентация към момента на извършване на деянието, което дава основание електронният фиш да се прецени като законосъобразен и последицата от това – да бъде потвърден.

По разностките:

Предвид изхода на спора и неоснователността на подадената жалба разноси в полза на жалбоподателя не следва да бъдат присъждани. Такива са претендирани от въззиваемата страна, поради което на основание чл. 63, ал. 5 от ЗАНН следва да бъдат присъдени. Като прецени ниската фактическа и правна сложност на казуса и почти липсващия интензитет на процесуални усилия положени от въззиваемата страна то съдът счита, че следва да определи възнаграждение за юрисконсулт в минимален размер – 80 лв.

Така мотивиран Районен съд Пловдив

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА електронен фиш К № 6391646, издаден от ОД на МВР Пловдив, с който на Г. Н. Г. с ЕГН ***** на основание чл. 189, ал. 4 вр. чл. 182, ал. 1, т. 2 от Закона за движението по пътищата е наложено административно наказание – глоба в размер на 50 лева за нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП.

ОСЪЖДА Г. Н. Г. с ЕГН *****, **** да заплати сумата от 80 лв. на ОД на МВР Пловдив, представляваща направените в съдебното производство разноси за юрисконсулт.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от получаване на съобщението от страните, пред Административен съд Пловдив, на основанията, предвидени в НПК, и по реда на глава XII от АПК.

Съдия при Районен съд – Пловдив: _____